

ιδιωμ. γραμματικό Τσακων. (Πραστ.) γραμμακικό Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) Θηλ. γραμματικιά Παξ. γραμματικέσσα Πόντ. (Ίνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. "Οφ. Τραπ.) Πληθ. γραμματιτσοί "Ιος γραμ-ματιτθοί Κάλυμν. Κῶς Μεγίστ. Πάτμ. Σύμ. Ρόδ. Τήλ.

Τὸ Βυζαντ. οὐσ. γ ρ α μ μ α τ ι κ ὁ ς, τὸ ὅπ. ἐξ οὐσιαστικοποιήσεως τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. γ ρ α μ μ α τ ι κ ὁ ς.

1) Ὁ γραμματεὺς, ὁ γραφεὺς δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ γραφείου κοιν. καὶ Πόντ. (Ίνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. "Οφ. Τραπ.) Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.): Ὁ γραμματικός τῆς Κοινότητος σύνθηθ. Νὰ σοῦ δώσῃ ἓνα χαρτί ὁ γραμματικός Εὐβ. (Βρύσ.) Νὰ ζᾶρε τὸ γραμμακικό νὰ ντὶ δῇ τὸ χαρτί (νὰ πᾶς στὸν γραμματικό νὰ σοῦ δώσῃ τὸ χαρτί) Μέλαν. Ὁ δάσκαλε ἐνι γραμμακικό αὐτόθ. Πάν-νε 'ς τὸν γραμ-ματικὸν νὰ σοῦ βγάλῃ ἓναμ βιστοποιητικό Κῶς. Θὰ στρέξουν ἑραπέζια γιὰ νὰ φᾶνε παπῶδοι, ψάρτες, δημάρτθοι, γραμ-ματιτθοί (θὰ στρέξουν=θὰ στρώσουν, θὰ ἐτοιμάσουν) Τήλ. Εἶνι γραμματικός τοῦ δισπότ' Μακεδ. (Σισάν.) Κατέεις κεινονὲ τὸ Μαθιὸ πού 'κανε 'ς τὴ χώρα τὸ γραμματικό; (κατέεις=γνωρίζεις) Δ. Κρήτ. "Ἦτανε μνιὰ πέτρα καί, 'φόντα θέλανε νὰ ποῦνε τίποτα ὁ πρόεδρος ἢ ὁ γραμματικός γιὰ οὐλο τὸ χωριό, καθότανε πάνου καὶ ὕστερις τὸ 'λεγε νὰ ντ' ἀκούσῃ οὐλο τὸ χωριὸ Πελοπν. (Δίβρ.) Ὁ κύρης ἀτες ἦτονε γραμματικός 'ς τὸ κονάκι (=διοικητήριον) Οἶν. Ὁ Γιάννε 'ς σὸ μαγαζὶ γραμματικός ἐνι, 'ς σὸ πούλεμαν ἀπάνου 'κ' ἐνι (ὁ Γιάννης εἶναι γραφεὺς εἰς τὸ μαγαζὶ, δὲν εἶναι ἐπὶ τῆς πωλήσεως) αὐτόθ. Μπορεῖ νὰ εἶνι κανὲ πρᾶμα πού νὰ ξέχασι ἢ γραμματ'κὸς νὰ τοῦ πιράσ' 'ς τοῦ τεφτέρ' Θράκ.(Αἶν.)|| Φρ. Καλὸς γραμματικός! (εὐχή) Πελοπν. (Οἶν.) || Αἶνιγμ.

Κέρατα φορεῖ, | βόγδι 'ἐν εἶναι,
σαμάρι ἔχει, | γαιδούρι 'ἐν εἶναι,
προβατεῖ τσαὶ γράφει, | γραμ-ματικός 'ἐν εἶναι
(=ὁ κοχλίας) Εὐβ. (Κουρ.) Τὸ αἶνιγμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. || Καθαρογλώσσ.

"Ασπρο χαρτί καὶ ξέξασπρο καὶ ξέξασπρο μελάνι
καὶ ξέξασπρος γραμματικός, ξέξασπρο γράμμα κάνει
Κρήτ. (Μεραμβ.) || "Ασμ.

Θωρεῖς τα δὰ τὰ λόγια μου πὼς βγαίνουν ἓνα - ἓνα,
σὰ δὲ γαλὸ γραμματικό ἀπὸν βαστᾶ τὴ βέννα
Κρήτ.

Γραμματικὲ κ' ἐπίσκοπε καὶ ψάλτη κι ἀναγνώστη,
πού 'γραφες γράμματα πολλὰ, δεφτέρια γιὰ τὴν Πόλῃ
"Ηπ. (ΡΙζοβ.)

Γραμματικὲ καὶ ψαλτικὲ καὶ ψάλτη κι ἀναγνώστη,
'ς τὸ φεγγαράκι κάθεσαι καὶ γράφεις κι ἀναγνώνεις,
Θεσσ. Τὸ ἄσμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ.

Τὰ δέργια τοῦ τσαμβουνιστιῇ, τὰ πέδ-δε του δαχτύλια
νὰ τὰ 'χαν οἱ γραμ-ματιτθοὶ νὰ τὰ 'καμναν god-dύλια
Κάλυμν.

Εἴχαμ παπ-πᾶδες δώδεκα, γραμ-ματικούς τριάντα
καὶ δγιάκους ἄλ-λδους δώδεκα καὶ 'γράφουν δὰ προυκιά
της

Κῶς (Πυλ.)

Τὴ γόρη σου τὴν ὁμουργῇ γραμματ'κὸς τὴ θέλ',
μ' ἂν εἶνι κι γραμματ'κὸς πουλλὰ προικιά γυρεῦ'
Λῆμν.

Γραμματικός ἐκάθουνταν ἀπάνου σ' ἄσπρη πέτρα,
ἔγραφιν κι κοντύλιαζιν τριῶν χρονῶν μιλάρι
Μακεδ. (Δαμασκ.)

Τὰ ὄρη κάνουνε βοσκούς καὶ τὸ κρασί δεκρῆδες
καὶ τὰ σκολειὰ γραμματικούς κ' ἡ λύρα μερακλῆδες
Κρήτ. (Μόδ.)

Μὰ μένα ἢ τυατέρα μου εἶν' ἥλιος καὶ φεγάρι,
γραμματικός τήνε 'γαπᾶ καὶ θέλει νὰ τὴ βάρῃ
"Ιος. Τὸ ἄσμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά.

Δέκα γιαιοὶ νὰ στέκουνε καὶ δέκα μαθητᾶδες
καὶ δεκοχτὼ γραμ-ματικοὶ νὰ γράφουν δὸνς γιορᾶδες
(γιορᾶδες=πληγές) Κῶς (Πυλ.) Τὸ ἄσμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά.

Γιὰ νὰ νιοφτοῦν οἱ ἄνιφτοι, νὰ πιοῦν οἱ διψασμένοι,
νὰ βάλουν κ' οἱ γραμματικοὶ νερό 'ς τὸ καλαμάρι
(ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Κερά μ', τὴ θυγατέρα σου, κερά μ', τὴν ἀκριβή σου
γραμματικός τὴ γύριψι κι ψάλτης νὰ τὴν πάρῃ
Θράκ. (Τσακίλ.)

Πάρτε με τσ' ἀνεβάστε με 'ς τοὺς οὐρανούς ἀπάνω,
γιὰ νὰ 'βρῶ τὸ γραμματικό πού γράφει τσ' ἀδιγράφει
Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) 2) Ὁ ἐγγράμματος, ὁ μορφω-
μένος κοιν. καὶ Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.): Ὁ ἀπὸ τοῦ
γραμμακίθοι νὰ φορῶν (ἀπὸ τοὺς μορφωμένους νὰ φο-
βᾶσαι) Μέλαν. 3) Ὁ διδάσκων γράμματα, ὁ διδάσκαλος
Θράκ. (Αἶν.) 4) Ὁ σπουδαστής, ὁ μαθητὴς Εὐβ. ('Αγία
"Ανν. Στρόπον.) Νάξ. ('Απύρανθ.) : Γραμματ'κέ, καλὸν
πρόδου! (καλὴν πρόδου) Στρόπον. Καμένος γραμματι-
κὸς πού 'ναι κ' εὐτός! "Εχω τότε πὼς δὲν ἤξερε νὰ βγάλῃ
τὸ μάτι του (=εἶναι δύσνους) Ὁ Ἀπύρανθ. 5) Ὁ εἰσπράκτωρ
τῶν δημοσίων φόρων Λυκ. (Λιβύσσ.) 6) Ὁ δευτερός ἢ τρί-
τος πλοίαρχος τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου Ὁ ἄθην. Ἀντικύθ. Ἐρεικ.
Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. 7) Ὁ ἐπιστάτης ἐπαύλεως
Μακεδ. (Καταφύγ.) 8) Ὁ ἰχθύς Ἰουλίς ἢ τουρκικὴ (Iulis
turcica) τῆς οἰκογ. τῶν Ἰουλιδῶν (Iulidae) Αἶγιν. Πελοπν.
(Μεγαλοχ.) Πόρ. Συνών. εἰς λ. γ ρ α β α ν ᾱ ς. 9) Τὸ
πτηνὸν Σπίζα ἢ ἀκανθοφάγος (Fringilla carduelis) τῆς
οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae) Σκυρ. Συνών. εἰς λ.
γ ρ α μ μ α τ ι κ ι.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γραμματικός καὶ ὡς κύριον ὄν. Θράκ.
(Μάδυτ.), ὡς ἐπών. Ὁ ἄθην. Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Ὁ ἄνδρ.
Ἀντίπαξ. Κέρκ. Μακεδ. (Ρητίν. Ροδολίβ.) Παξ. Σίφν.
Φοῦρν. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γραμματικοῦ τοῦ,
Ἄνδρ. (Κόρθ.) Εὐβ. (Κουρ.) Κρήτ. Κύθηρ. Πελοπν. (Ἀνδρί-
τσ.) Γραμματ'κού Ὁ ἡπ. (Κόνιτσ.) Τήν. (Πύργ.) Γραμματικό
τό, Ὁ ἄττικ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Ὁ ἡλ.
Κερπιν.) καὶ ἐξ ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1166 Στερελλ. (Φωκ.)

γραμματικούδα ἢ, Πελοπν. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ α τ ι κ ὁ ς καὶ τῆς ὑποκορ. κκ-
ταλ. -ο ὅ δ α.

Τὸ πτηνὸν Σπίζα ἢ ἀκανθοφάγος (Fringilla carduelis)
τῆς οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae). Συνών. εἰς λ.
γ ρ α μ μ α τ ι κ ι.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γραμματικούδα καὶ ὡς κύρ. ὄν.
Θράκ. (Αἶν.) Λῆμν.

γραμματικούδι τό, Εὐβ. (Αἰδηψ.) Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ.
κ.ά.) Πελοπν. (Οἶν.) — Γ. Βλαχογιάνν., Μεγάλ. χρόν., 102,
Τὰ παλληκάρ., 8 — Λεξ. Γαζ. γραμματ'κούδ' Θεσσ. (Μηλ.
"Ολυμπ. Πήλ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἶν.) Λέσβ. Μακεδ.
(Ἅγιος Νικόλ. Ἄρν. Παρθεν. Σιτοχ. Χαλκιδ.) Σκυρ.
Στερελλ. (Παρνασσ.) γραμ-ματικούγι Εὐβ. (Ἀνδρων. Κουρ.
Κύμ.) γραμμακικούδ' Λέσβ.

